

Szeretni hűséggel

Köszöntés: „Az Úr szeretetével tele van a föld. Gondolt ránk megaláztatásunkban, mert örökké tart szeretete. Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek (Zsolt 33,5; 136,23; Jn 8,36).” Ámen.

Kezdő ének: 68. zsoltár: 1-3. versei: Hogyha felindul az Isten...

Előfohász: „Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlenek gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk. Mindegyikünk a felebarátjának kedvezzen, mégpedig annak javára, épülésére. Hiszen Krisztus sem magának kedvezett (Róm 15,1-3a).” Ámen.

Előima

Kegyelmes Istenünk, irgalmas mennyei Atyánk az Úr Jézus Krisztusban!

Folyamatosan meglepsz bennünket azzal a sok-sok csodával, melyek a te szeretetedből származnak. Dicsőítünk Téged, hogy a te kegyelmed kiapadhatatlan forrás, még akkor is, amikor teljesen összezsugorodik a mi hitünk. Bocsásd meg Urunk, hogy a mi életünk nem illatozik. Bocsásd meg Urunk, hogy nem a helyünkön vagyunk. Légy kegyelmes Hozzánk, hogy békességed megtaláljon bennünket. Vedd kedvesen szívünket, amelyik sokszor terveidbe szeretne belelátni és irányítani azt a hajót, ahol Te vagy az Úr. Önös életünk minden porcikáját pusztítsd el, hogy ne lakjon bennünk semmi más csak a Te szereteted, ami átépíti mindazt, ami bennünk van. Történjék Urunk velünk minden a te akaratod szerint. Érted meg velünk, hogy sokkal többre vagyunk képesek Veled, mint Nélküled. Sokan közülünk magukba roskadtak, és csüggedtek, adj nekünk bizalmat, építs hittel bennünk mindazt, ami elveszettnek érzi önmagát. Tiszta szívből kérünk, hogy utunkat egyenged, lépteinket vezérelj, kezeinket emeld fel hálaadásra és szívünket indítsd bűnbánatra, hogy megtapasztaljuk a mennyei vezetést és szerelmed nagyságát a Te szent Fiadban. Derítsd fel éjünket, válj számunkra nappallá, amelyben szerethetünk Téged és egymást. Taníts most igazán hűségesnek lenni, szavunkat megtartani, bízni, hinni és remélni abban a világban, amit Lelked által hozol létre. Atya, Fiú, Szentlélek Isten, légy türelmes Hozzánk és bocsásd meg hibáinkat. Ámen.

Textus: Sámuel II. könyve 9

Egyszer megkérdezte Dávid: Maradt-e még valaki Saul háza népéből, aki iránt hűséggel tartozom Jónátánért? Volt egy Saul házából való szolga, akinek Cíba volt a neve. Őt hívták Dávidhoz, és megkérdezte a király: Te vagy Cíba? Ő így felelt: Én vagyok, a te szolgád. Akkor ezt mondta a király: Maradt-e még valaki Saul háza népéből, akinek hűséggel tartozom Isten előtt? Cíba ezt felelte a királynak: Van még Jónátánnak egy fia, aki mindkét lábára béna. A király

megkérdezte: Hol van? Cíbá így felelt a királynak: Lódebárban van, Ammiél fiának, Mákírnak a házában. Akkor üzent neki Dávid király, és elhozatta őt Lódebárból, Mákírnak, Ammiél fiának a házából. Amikor megérkezett Dávidhoz Mefibóset, Saul fiának, Jónátánnak a fia, arcra esett, és leborult előtte. Dávid megszólította: Mefibóset! Ő így felelt: Itt van a te szolgád. Dávid ezt mondta neki: Ne félj, hiszen én hűséggel tartozom neked apádért, Jónátánért, és visszaadom neked nagyapádnak, Saulnak minden földbirtokát, te pedig mindenkor az én asztalomnál étkezel. Ekkor Mefibóset leborult, és ezt mondta: Micsoda a te szolgád, hogy hozzám fordultál, aki olyan vagyok, mint a döglött kutya? Ezután hívatta a király Cíbát, Saul legényét, és ezt mondta neki: Mindent urad fiának adtam, amije csak volt Saulnak és egész háza népének. Te műveld a földjét fiaiddal és szolgálóiddal együtt, és takarítsd be, hogy legyen mit ennie urad fiának. Maga Mefibóset, urad fia állandóan az én asztalomnál fog étkezni. Cíbának tizenöt fia és húsz szolgálója volt. Cíbá így felelt a királynak: Mindent megtesz szolgád, amit uram, királyom parancsol szolgáljának. Mefibóset pedig az én asztalomnál fog étkezni, mint egy királyfi - mondta Dávid. Volt Mefibósetnek egy Míká nevű kisleánya. Cíbá házában lakott mindnyájan Mefibóset szolgálói voltak. Maga Mefibóset Jeruzsálemben lakott, mert állandóan a király asztalánál étkezett, és mindkét lábára sánta volt.

Ünnepelő Keresztyén Gyülekezet, Drága Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Egyszer a mester így szólt szomorú tanítványához: élt régen egy férfi, aki hajótörés után lakatlan szigetre került. Kínkeserves munkával házikót épített magának az erdőben. Egy viharos éjjelen azonban villám sújtott az építménybe és felgyulladt. A férfi elkeseredetten szidta Istent, majd elhatározta, hogy véget vett életének. Azonban nem mertte ezt megtenni. Lement hát a partra, ahol megdöbbenő látvány fogadta. Hajósok közeledtek. Amikor megkérdezte megmentőitől, hogyan találtak rá, annyit válaszoltak: Megláttuk a füstöt.

A füstölgő élet is élet, mert van valaki odafönt, aki minden embert olyannak fogad el, amilyen. Dávid király a legnagyobb csatákon túl van, de a szeretet csatáját neki is meg kell vívnia. Ugyanis könnyebb harcolni, ellenkezni, mint befogadni és szeretni. Mi az, ami te művelsz, drága testvérem? Milyen csatákon vagy már túl és mennyit kell vívódnod azok felett az életek felett, akiket nagyon szeretsz? Milyen hitbeli csatákat vívsz szeretteid miatt, testvéreid miatt, azok miatt, akiket az Úr rád bízott? Gondold végig, hogy nem mindenre mondott az Úr igent a te életedben, de

sohasem hagyott el és biztosít afelől, hogy veled van. Dávid, aki győzött ellenségei felett, egyszerre azt tapasztalja, hogy Isten szándékai tiszták és reményteljesek. Az Úr, aki szinte mindent a kezébe adott, eszébe juttatja azokat a pillanatok, amelyeket barátjának, Jonatánnak tett. Az őszinte barátság Jonatánnal és Saul háza iránt érzett tisztelet felkutatatta vele Őt, akiről gondoskodnia kell. Kedves Testvérem! Kutakodtál már életedben abból a célból, hogy leródd igazi tiszteletedet? Érezted, hogy Isten tüzet gyújt benned mindazok irányába, akiknek tartozol? Vagy csak folyamatosan megkérdőjelezted életed lépéseit? Csak elképzelted, de nem merted megtenni? Vagy többet gondolkodtál körülményeiden, mint a testvéredén, akinek rád van szüksége? Dávid ugyanis nem csak Istenről beszél, hanem Istennel is. Nem csalta meg önmagát. Érezte az Úr szeretetét és tudta, hogy csak akkor fog igazán győzni, ha a legyőzöttek mellett voksol. Tudta, hogy a régi problémája azért jelenik meg újra, mert közel van Hozzá az Úr, aki maga a szeretet. Igaza volt Ludwig van Beethovennek, aki nyíltan kimondta: „Az ember hivatása, hogy megismerje az igazságot, szeresse a szépet, kívánja a jót, és cselekedje a legjobbat.” Kit fogad be Dávid? Mefibósetet, akiről azt írja a Szentírás, hogy *„Jónatánnak, Saul fiának egy mindkét lábára béna fia, aki ötesztendő volt, amikor megjött a hír Jezréelből Saulról és Jónatánról. Akkor fölkapta dajkája, és elfutott. De mivel a dajka gyorsan futott, a gyermek leesett és megsántult.”* (II Sám 4,4-7) Mefibóset, a szégyen terjesztője. A sántikáló család leszármazottja. A megbénult család képviselője. Az ígéretes, és mégis semmivé lett királyi herceg. Akinek mindene megvolt, és földön futóvá vált. Dajkája ötévesen ejtette le, amikor Isten elvette a családtól a királyságot. Elvesztett királyság örököse. Beteg, béna, mozgássérült. Az elveszett, akit megtalálnak. A bujdosó, akit újból leporolnak. A sötétségbe kényszerülő, aki nem juthat világosságra. Dávid, aki legyőzte ellenségeit, most a meggyőzés művészetébe kezd. Cibát bízta meg az élet művelésével és a gondnoksággal. A király gondoskodik a gondozóról. Nem kell keresnie, kutatnia a betegnek, mert úgy ápolja és védi Dávid, mintha saját gyermeke lenne. Akit legyőzött az Úr, így gondoskodik a védtelenekről. Aki meggyőződött a szeretetről, az maga is szeret. Pártfogása alá vette a védtelent. A király rádöbrent,

hogyan az a föld, amit kapott Istentől az mindenki otthona és nem valaki trónja. A cselekvő szeretet példájának vagyunk a tanúi, amiből két dolgot tanulhatunk meg. Első, a király úgy érzi, hogy tartozik. A keresztyén embernek mindig ez az érzés kell, hogy átjárja a szívét. Leróhatatlan tartozásink vannak az Úrral szemben. Nem azért teszi Dávid mindezt, mert Mefibóset édesapja támogatta, védte, takarta, ápolta, és egy olyan baráti szövetség jött létre közöttük, ami életmentő volt számára, hanem egyetlen egy oka van, az Úrral való szövetség. „Isten előtt.” – mondja Dávid. Aki az Úrral szövetségben van, lehetetlen, hogy testvérére ne tekintsen szeretettel. Dávid nem kötelességet teljesít, nem tiszteletét rója le Saul háza iránt, hanem felelősséget vállal. Az Úr értelmével rendelkező ember érzelmes dolgokra is képes. Az az ember, aki több ezer embert kardélre hányt, íme, most életet ment. Olyan rendelkezéseket hoz, amelyek az életet, a másik életét erősítik. Olyanokat épít, akik felé szükség van közvetíteni a szeretetet. A második pillére a szeretetnek az, hogy tudja, mit kell tenni. Mindent visszaad, amit kapott. Nem hagyja meg a birtokokat. Nem harácsol még a meglévő mellé. Nem irat kötelezvényeket. Nincsen „ha“- kategória Mefibósettel kapcsolatban, hanem mindennek a visszajuttatásra törekszik. Visszaadni mindent. Nem tartogatni, nem számítóan állni a dolgokhoz, hanem teljesen odaadni mindent, ami az övé volt. Mefibóset Dávid szemében herceg és úgy is bánik vele, mint Isten hercegeivel. Nem tekint állapotára, származására, hanem Isten emberére, aki nem éppen az ő intézkedéseire van szükség. Visszaadni mindent. Ez a jelszó. Nem tartogatni, nem kutatni, nem keresgetni a kiskapukat, hanem visszajuttatni jogos tulajdonosához mindent, amit elvesztett. Visszaadni, mert ebben van a szeretet. A lerótt tartozás eredménye a teljes visszaszolgáltatás. Mindent odaadni. Mindent visszaadni. Mindent odaajándékozni. Bebiztosítani, megadni mindent. A szeretet jelentéktelen, mint amikor számráhaton vonul be valaki a városba. A szeretet neveltség tárgya, mint amikor valakinek nádszálat és töviskoronát adnak. A szeretet balek, mint amikor valaki kínzóiórt imádkozik. A szeretet esendő, mint amikor valaki azt mondja: „Szomjazom.” A szeretet meglepő, mint amikor valaki szelíden megszólít egy gyászoló asszonyt a hajnali kertben. A szeretet játékos, mint amikor

valaki elküldi a tanítványait Galileába, de előttük érkezik meg. Jézus mindent felülmúlt. Jézus mindenre képes volt és ma is képes. A kapcsolatainknak bizony egy alapvető mozzanatára kell tekinteni, ez pedig a szeretet. Ez a legelcsépeltebb, de bizony a legtartósabb eleme az életünknek. Mi a feladatod a kapcsolataid terén? Az, hogy légy jelentéktelen, légy nevetséges, légy balek, légy esendő, légy meglepő és légy játékos, mert Jézus az lett, hogy te élj. A te kapcsolatod az Úrral általa rendezve van, a te kapcsolataid általa rendeződhetnek, mert Ő az, aki ember és ember között is békét teremt. A vacsora, amit nem tudott Dávid elfogyasztani Saullal egy életre szóló asztali közösséggé válik unokájával, Mefibósettel. Dávid meg tud bocsátani és kéri Mefibósetet is, hogy legyen legmélyebb közösségének, az asztalközösségnek a társa életében. Asztala Mefibóset asztala. Terítéke Mefibóset terítéke. Kivel osztod meg asztalod? Jézusnak, társaidnak helye van nálad? Mindenki étkezhet a te közösségedben? Helyet készítesz a tieidnek? Ez a szolgálatod része. Ámen.

Utóíma:

Így szól az Úr: Hiszen olyanok vagytok a kezemben, Izráel háza, mint az agyag a fazekas kezében. (Jer 18,6b)

„Tanuljatok jót tenni, törekedjete igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót!” (Ézs 1,17)

„hogy hatalmasan megerősödjék bennetek a belső ember az ő Lelke által; hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva.” (Ef 3,16-17)

„Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tanácsa valósul meg.” (Péld 19,21)

„Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.” (Zsid 2,1)

„Ha valaki elszegényedik testvéreid közül valamelyik lakóhelyeden, abban az országban, amelyet Istened, az Úr ad neked, ne légy kemény szívű és szűkmarkú szegény testvéreddel szemben, hanem légy hozzá bőkezű, és adj neki szívesen kölcsönt, amennyire szüksége van, amiben segítséget szenved.” (5Móz 15,7-9)

„Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.“ (Kol 4,6)

„Aki pedig világi javakkal rendelkezik, de elnézi, hogy a testvére szükségben szenved, és bezárja előtte a szívét, abban hogyan lehetne az Isten szeretete?“ (Ijn 3,17)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „A testvéri szeretet legyen maradandó.“ (Zsid 13,1)

Áldás: A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. Ámen. (Róm 8, 19)

Záró ének: 395. dicséret 1-3. verse: Isten szívében megpihelve forrjon szívünk egybe hát...

Gerő Sándor

A SAMARITÁNUS TITKA

Szenvedő felebarátján
miért segített a Samaritánus?

Mert jó volt a szeme.
Meglátta a könnyeket,
és a véres, halálos sebet,
mit más nem gyógyíthat,
csak a felebaráti szeretet.

Mert jó volt a szíve.
A nemes lelkek törvénye szerint
örült, hogy segíthetett.
Jutalmat nem várt,
mert az volt a jutalma,
hogy életet menthetett.

Mert erős volt a keze.
Mégis gyöngéden emelte
nemes terhét, le nem ejtve.
Keze a vértől nem volt tiszta,
de ez a vér tisztított
mert nem ő ontotta.

Mert jó volt a lába.
Kész volt gyalog menni,
a beteget figyelve,
Nem akart addig pihenni,
míg felebarátját el nem helyezte,
a vendégfogadó házba.

Istenem, adj nekem is
jó szemet, szívet, kezet, lábat,
mert az élet jerikói útján
vérző testvéreim engem is várnak!